

[Jørgen Tved]

Når hr. Helge Adam Møller kommer her og siger, at vi skaber angst, så vil jeg egentlig godt spørge, om han tror, folk i Køgeområdet og andre steder i dette land er dybt åndssvage, for de har naturligvis nøjagtig de samme oplysninger, som har været tilgængelige i pressen, som vi har, og de ved naturligvis, at der i Bophal i Indien skete en katastrofe, hvor i hundredvis af mennesker blev slået ihjel, fordi man brugte nogle af de stoffer, som man også opererer med her på Kemisk Værk.

Derfor er det ikke mig, der skaber angst, eller os, der prøver på at få myndighederne til at fremlægge en beredskabsplan. Det er nok dem, som iværksætter en produktion, hvori disse stoffer fremkommer.

Jeg tror heller ikke, det helt kan have undgået hr. Helge Adam Møllers opmærksomhed, at vi har fået nøjagtig de samme oplysninger om atomkraft: her er intet, der er farligt. Og alligevel springer der altså sådan noget i luften, og der sker nogle katastrofer.

Med hensyn til Risø, så er jeg måske også lidt bekymret, for det var jo Risø, der i sin tid undersøgte katastrofen oppe i Thule. Hvad gjorde de? Løj os op i vores åbne ansigt i 20 år. De sagde, at der ikke var noget med radioaktivitet, og nu har vi altså nogle mennesker, der var beskæftiget med at rydde op, som er skadet af den radioaktivitet, der ikke var der. Så man skal være en lille smule forsigtig med at tro på alle de oplysninger, man får, også selv om det er fra nogle relevante steder.

Så blot til De Radikale: Jeg er glad for, at vi her i anden omgang fik at vide, at der altså er nogle giftstoffer, der indgår i den ugiftige produktion.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Poulsgaard stillede mig et samvittigheds-spørgsmål vedrørende Køge, og jeg skal svare efter bedste overbevisning, at Køge altid har været et udmærket sted, og det er det fortsat, og jeg mener ikke, der er større risiko ved at bo i Køge end noget andet sted her i landet, så hvis hr. Poulsgaard eller andre har tænkt at flytte, så kan jeg altså ligefrem anbefale stedet.

Må jeg så sige til forslagsstillerne fra Fælles Kurs: Jeres forslag er fremsat den 24. november, og i dag har vi den 1. december. Det er jo en meget hurtig behandling af forslaget, når vi ser på, hvilken tid der plejer at gå, inden et be-

slutningsforslag kommer til første behandling. Fælles Kurs er altså blevet favoriseret i dette tilfælde. Men så er det også galt, så kommer forslaget for tidligt på, og man bebrejder præsidentet, at det kommer for tidligt på. Jeg ved ærligt talt ikke, hvad der er meningen. Nu skal man også passe på ikke at føle sig forfulgt til alle tider.

I dette tilfælde er der i hvert fald ikke grundlag for det. For hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig om, at man gerne vil have besked. Fælles Kurs er jo ihærdige med hensyn til at ønske at få besked om alt muligt, og det er påskønnelsesværdigt, og det får man også om offentlighedsloven, om, hvordan denne er, og om, hvordan disse sager skal behandles efter den offentlighedslov, der for nylig er trådt i kraft her i landet. Det er jo min opgave at følge loven, og det er vel også andres, og det gør vi.

Foruden at vi helt igennem kan sige, at man vil følge loven her, kan vi også henvise til, at politimesteren har optrådt ganske korrekt. Beredskabsplanen vil komme, og den vil blive offentliggjort, inden den pågældende produktion igangsættes, og så synes jeg da alt er i orden.

Det synes jeg er af interesse at få at vide. Det har ikke spor at gøre med, om nogle herinde ønsker at hindre produktionen eller ej. Det er et spørgsmål om rimelig og rigtig fremgangsmåde, som hr. Jørgen Tved selv har sagt det, for at informere befolkningen. Så siger vi: Jamen det kan vi måske gøre yderligere. Jeg nævnte, at det måske kunne være en god idé, hvis politimesteren indkaldte til et pressemøde. Da jeg hørte hr. Jørgen Tveds egen begrundelse for at ville have sagen frem her til første behandling, havde jeg troet, hr. Jørgen Tved jublede. Det gjorde han ikke. Jeg synes, at hr. Jørgen Tved har en lidt mærkelig opfattelse af et pressemøde. Her ville politimesteren forklare et eller andet, og så, forstod jeg, ville alle andre være tavse. Så kender hr. Jørgen Tved i hvert fald ikke journalisterne her i landet. Jeg er ganske overbevist om, at de skulle nok stille nogle spørgsmål.

Fru Marianne Jelvee er kommet med et yderligere forslag for at opfylde denne informationspligt og gå ud over den ved at informere mest muligt, nemlig ved at politimesteren kunne holde et møde med beboerne. Det vil jeg straks anmode politimesteren om at gøre. Jeg kan altså bekræfte – det gør jeg på forhånd – at et sådant møde vil finde sted, som fru Marianne Jelvee bad mig om.